

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HR
PRESUDA

Poslovni broj: 18 Usl-395/19-10

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	21.1.2020. 10:17:53	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/163	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-7		0

Upravni sud u Splitu, po sucu Marici Goreta, uz sudjelovanje zapisničarke Nataše Brajević, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13, Zagreb, zastupane po opunomoćenici (zaposlenici) [] nakon održane javne rasprave zaključene dana 23. prosinca 2019. u prisutnosti tužitelja i opunomoćenice zainteresirane osobe a u odsutnosti tuženika, dana 31. prosinca 2019.,

presudio je

Poništava se točka 2. izreke odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/146, Urbroj: 376-04-19-5 od 19. srpnja 2019. i u navedenom dijelu predmet se vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika, Klasa: UP/I-344-08/19-02/148, Urbroj: 376-04-19-5 od 19. srpnja 2019. je pod točkom 1. izreke odbijen kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora, korisnika [] (ovdje tužitelja), s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb (ovdje zainteresirane osobe), u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: [] dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga [] odbačen kao nedopušten.

Tužitelj tužbom pobija citiranu odluku tuženika u dijelu pod točkom 2. izreke navodeći da je taj dio odluke donesen uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja i uz pogrešnu primjenu materijalnog prava. Naime, u tužbi se navodi da je tuženik odbacio zahtjev tužitelja za poništenjem odgovora Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti (u nastavku: Povjerenstvo) br. DP-07-016973/19 od 15. svibnja 2019. i za dostavom dokumentacije temeljem koje je Hrvatska pošta (u nastavku: HP) provela svoj interni postupak u ovoj pravnoj stvari – kao nedopušten – na osnovu obrazloženja sa treće stranice pobijane odluke prema kojem tuženik, u postupku donošenja svoje odluke o rješenju spora prema članku 55. Zakona o poštanskim uslugama nije nadležan za poništavanje predmetnih odluka HP-a. Međutim, u članku 55. ZPU-a da nigdje ne piše da je tuženik nadležan ili da nije nadležan za poništavanje nekog pravnog dokumenta HP-a, bez obzira na to nalazi li se on ili se ne nalazi u postupku donošenja neke svoje odluke o rješenju spora (između davatelja poštanske usluge i

korisnika te usluge). Tužitelj se pri tome poziva na članak 59. stavku 1. ZPU-a kojim je propisano da je tuženik nadležan za obavljanje inspekcijskog nadzora nad cjelokupnom primjenom ZPU-a, što znači da u slučaju kršenja neke odredbe ZPU-a tuženik mora reagirati i djelovati po službenoj dužnosti u svrhu uklanjanja nepravilnosti, sukladno članku 60. stavku 1. točkama 6. i 10. ZPU-a. Osim toga, tužitelj u svom zahtjevu tuženiku za rješavanje spora da uopće nije zatražio poništenje odluke HP-a nego odgovora Povjerenstva, pa da je odluka tuženika u odnosu na odluku HP-a nezakonita, pogotovo zbog činjenice da HP tijekom ovog predmetnog postupka nije donijela nikakvu odluku nego je donijela odgovor ili dopis br. HP-05/12/2/1-10227/19 od 01. travnja 2019. Nadalje, tuženik da se uopće nije očitovao na sasvim legitimni i opravdani zahtjev tužitelja za dostavom dokumentacije (temeljem koje je HP obavila svoj interni postupak u ovoj pravnoj stvari) nego da ga je prisilno povezo sa odbacivanjem zahtjeva za poništenjem predmetnog odgovora Povjerenstva, što da također predstavlja nezakonito postupanje, budući da dostava tražene dokumentacije HP-a nema nikakvu pravu povezanost sa traženim poništenjem predmetnog odgovora Povjerenstva. Slijedom navedenog tužitelj predlaže da se poništi točka 2. izreke ovdje pobijane odluke tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužbu smatra neosnovanom. U odnosu na tužbene navode u bitnome ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena u i u skladu s odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a. U konkretnom slučaju, na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik da je utvrdio kako je zainteresirana strana HP u provedenom postupku postupila sukladno odredbi članka 37. i članka 54. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ broj: 144/2012, 153/2013, 78/2015 -dalje ZPU). Ističe kako je odredbom članka 7. stavka 55. ZPU određeno da tuženik donosi odluku o rješenju spora iz stavka 1. istog članka u vezi s rješavanjem prigovora iz članka 54. ZPU a koji da se može podnijeti u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti. Odlukom tuženika da se utvrđuje jeli zahtjev za rješavanje spora korisnika osnovan i dopušten. U slučaju da je tijekom provedenog postupka utvrđeno kako je zahtjev korisnika osnovan i dopušten, odlukom tuženika da se utvrđuje odgovornost davatelja i potencijalna naknada štete, za slučaj da je u provedenom postupku utvrđeno, kako je zahtjev korisnika nepravovremen, izjavljen od neovlaštene osobe ili kada je podnesen iz razloga koji nisu propisani odredbom članka 54. ZPU, zahtjev korisnika da se odlukom tuženika odbacuje kao nedopušten. U konkretnom slučaju tuženik da je u provedenom postupku utvrdio, kako je dio zahtjeva tužitelja, a koji se odnosi na dokazivanje kako je u konkretnom slučaju Povjerenstvo radi zataškavanja nezakonitog postupanja HP-a, nezakonito provelo interni postupak i radi kojeg dokazivanja da tužitelj zahtjeva dostavu cjelokupne dokumentacije, na osnovu koje je HP proveo svoj interni postupak, nedopušten obzirom da je isti podnesen iz razloga koji nisu propisani odredbom članka 54. ZPU-a. Nastavno na navedeno, tuženik ističe kako bi predmetni zahtjev tužitelja, eventualno mogao biti razlog za pokretanje postupka inspekcijskog nadzora, sukladno odredbama članka 59. ZPU-a. U predmetnom slučaju obzirom da je tuženik utvrdio, da je predmetna pošiljka, koja u naravi predstavlja običnu preporučenu pošiljku, uredno uručena tužitelju sukladno odredbama članka 37. ZPU-a, da proizlazi kako je zainteresirana osoba postupila u skladu s odredbama ZPU i Općih uvjeta slijedom čega da proizlazi kako u konkretnom slučaju nije bilo pravne osnove za usvajanjem zahtjeva tužitelja niti za provođenjem inspekcijskog nadzora sukladno odredbama članka 59. ZPU-a. Slijedom navedenog tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita pa predlaže da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Rješenjem ovoga suda poslovni broj UsI-395/19-4 od 24. listopada 2019. HP-Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13. Zagreb, pozvana je da kao zainteresirana osoba sudjeluje u ovom

upravnom sporu sukladno odredbi članka 19. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 – dalje: ZUS).

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj tužbom traži poništenje rješenja tuženika od 19. srpnja 2019. kojim je zahtjev tužitelja za rješavanjem spora sa davateljem poštanske usluge zbog neobavljene usluge uručenja preporučene pošiljke prijamni broj [] odbijen kao neosnovan, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbačen kao nedopušten. U odnosu na neobavljenu uslugu uručenja preporučene pošiljke prijamni broj [] [] ističe kako se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci koja da je na uručenje zaprimljena dana 28. prosinca 2018. Obzirom da se radilo o običnoj preporučenoj pošiljci, a kako prilikom prvog pokušaja uručenje iste dana 03. siječnja 2019. tužitelj nije zatečen na adresi to da je poštar putem elektroničkog komunikatora ispisao Obavijest o prispjeću pošiljke. U ostavljenoj Obavijesti da je ispravno navedeno da će se pošiljka nakon isteka roka za preuzimanje vratiti pošiljatelju te se posebno ističe kako je predmetna pošiljka tužitelju uručena dana 09. siječnja 2019. Iz navedenog da je i više nego razvidno kako je zainteresirana osoba u konkretnom slučaju u cijelosti izvršila poštansku uslugu uručenja predmetne pošiljke, slijedom čega da su prigovor i pritužba tužitelja odbijeni. Nadalje se navodi kako je zahtjev tužitelja za dostavom dokumentacije iz postupka koji je kod zainteresirane osobe proveden u povodu prigovora i pritužbe tužitelja nejasan dok da su navodi o nezakonitom postupanju i navodnom zataškavanju paušalni i isključivo usmjereni na obijesno parničenje i zlouporabu procesnih ovlaštenja. Da je tome tako da je vidljivo i iz same činjenice da se tužitelj u svojem prigovoru i pritužbi pozivao da bi se u konkretnom slučaju radilo o dostavi prema odredbi članka 85. ZUP-a, iako da se stvarno radilo o običnoj preporučenoj pošiljci za koju da ne postoji obveza druge dostave. Nadalje unatoč tome da je tužitelj odlukom Službe za korisnike i odlukom Povjerenstva za pritužbe potrošača upoznat sa činjenicom da se u konkretnom slučaju radi o običnoj preporučenoj pošiljci, koju da je zaprimio dana 09. siječnja 2019., isti da je ipak tuženiku podnio zahtjev za rješavanje spora a nezadovoljan ishodom toga postupka i tužbu ovome sudu, govoreći o navodnoj nezakonitosti postupanja. Posebno se ističe kako je tuženiku u povodu tužiteljeva zahtjeva za rješavanjem spora dostavila svu dokumentaciju na temelju koje je donesena odluka Službe za korisnike i Povjerenstva za pritužbe potrošača, a istu dokumentaciju da će tuženik dostaviti sudu u povodu zaprimljene tužbe, pa da traženu dokumentaciju tužitelj može u cijelosti vidjeti uvidom u spis. Nadalje se ističe kako je kod zainteresirane osobe sukladno odredbi članka 54. ZPU-a u odnosu na uručenje ovdje predmetne pošiljke proveden postupak u povodu prigovora i pritužbe tužitelja, povodom kojih su donesene odluke, a ne kako to tužitelj pogrešno navodi odgovori odnosno dopisi. Naime, u svakoj odluci zainteresirane osobe da je jasno navedeno da se prigovor odnosno pritužba odbija sa prethodno jasno navedenim razlozima odbijanja, dok da je na kraju svake odluke stavljena uputa o pravnom lijeku. Ističe se i to kako se postupak inspeksijskog nadzora provodi radi ispitivanja da li pružatelj poštanske usluge istu obavlja sukladno Zakonu o poštanskim uslugama i aktima Svjetske poštanske unije i drugih međunarodnih ugovora. Pri tome da su dužnosti i ovlaštenja tuženika u postupku inspeksijskog nadzora propisani odredbom članka 60. ZPU-a te da je istom predviđen nadzor pružanja poštanskih usluga a eventualno donesene odluke u tako provedenom postupku da nisu od utjecaja na prethodno pokrenute pojedinačne postupke koji se vode po prigovorima korisnika. Na taj način da je nejasno kakvog bi utjecaja provedeni inspeksijski nadzor imao na predmet ovoga postupka a s time u vezi i na predmet postupka koji je već proveden kod tuženika. Slijedom navedenog zainteresirana osoba predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

U tijeku ovog upravnog spora je dostavom podnesaka i održavanjem rasprave svakoj stranci u smislu odredbe članka 6. stavak 1. ZUS-a dana mogućnost izjašnjavanja o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Tužitelj je na ročištu za raspravu održanom dana 23. prosinca 2019. naveo da u cijelosti ostaje kod tužbe ističući da je uvidom u spis ovog upravnog spora utvrdio da pismena koja su mu od strane suda dostavljena nisu zaprimljena datuma navedenih u dostavnici, no, potvrđuje da je sva pismena iz spisa ovog upravnog spora zaprimio ali da se ne može sjetiti datuma kad je točno pismena zaprimio te da ne traži odgodu ročišta. U spis predmeta predao je pisani podnesak.

U navedenom pisanom podnesku tužitelj navodi da nadopunjuje tužbeni zahtjev i traži poništenje odluke tuženika s obzirom na činjenicu da se tuženik o pobijanoj odluci prilikom odbacivanja njegova zahtjeva kao nedopuštenog pozvao na članak 41. stavak 1. ZUP-a koji govori da se zahtjev odbacuje rješenjem, a tuženik da je u ovoj pravnoj stvari donio odluku a ne rješenje. Pri tome citira članak 96. stavak 1. i 2. te članak 41. stavak 1. ZUP-a ističući da u ovoj upravnoj stvari tuženik nije odlučio o meritumu zahtjeva tužitelja nego da je odbacio njegov zahtjev kao nedopušten. U odnosu na tuženikov odgovor na tužbu ističe da je samo tražio dostavljanje dokumentacije koja potvrđuje ili negira obavljanje necjelovite poštanske usluge, pa budući da se prigovor podnosi zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge, onda da dostavljanje dokumentacije tužitelju inače stranci u tom postupku da nikako ne može biti nedopušteno, tim prije što da sukladno članku 55. stavak 3. ZPU-a tuženik mora rješavati sporove između tužitelja i HP-a na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, a uskraćivanjem dostavljanja dokumentacije temeljem koje je proveden interni postupak (zainteresirane osobe) samo prema jednoj strani u ovom postupku, prema tužitelju, tuženik da ne samo da nije postupio zakonito nego da ide iz krajnosti u krajnost. Tako da tuženik na drugoj stranici svog odgovora na tužbu navodi da bi (jednostavni i elementarni) zahtjev tužitelja za dostavom dokumentacije eventualno mogao biti razlog za pokretanje inspekcijskog nadzora, što da nije ništa drugo nego opstruiranje rješavanja zahtjeva tužitelja, pri čemu da tuženik skriva podatak da je poštanski inspektor koji provodi inspekcijski nadzor djelatnik tuženika. Zaključno, uskraćivanje dokumentacije da je diskriminacija i netransparentnost. U odnosu na tuženikov odgovor na tužbu ističe krivo iznošenje činjeničnog stanja kad tuženik navodi da je tužitelj u tužbi smatrao da je njegov zahtjev za poništenje odgovora Povjerenstva i dostavom dokumentacije dopušten jer da odredba članka 55. ZPU-a ne sadrži odredbe o nadležnosti (tuženika). Tužitelj ističe da je to čista zamjena teza tuženika jer da se upravo tuženik u pobijanoj odluci pozvao na članak 55. ZPU-a prema kojem on nije nadležan a tužitelj da je u tužbi naveo članka 55. ZPU-a niti o nadležnosti niti o nenadležnosti ne piše ništa. To da je dokaz da je pobijana odluka nezakonita i po tom osnovu jer da je donesena sukladno članku 55. ZPU-a a u odgovoru na tužbu tuženik da je pokušavao obrazložiti sukladno drugom zakonskom propisu, odnosu sukladno članku 54. ZPU-a. Tužitelj posebno ukazuje na činjenicu da tuženik i dalje skriva dokumentaciju ovog predmeta od njega, ali i od ovoga suda, jer da sudu nije dostavio presliku liste dnevnog rada za predmetnu pošiljku [REDACTED] U odnosu na podnesak zainteresirane osobe ističe krivo iznošenje činjeničnog stanja kad zainteresirana osoba navodi da je tužitelju dostavila svu dokumentaciju temeljem koje su donesene odluke Službe za korisnike i Povjerenstva za pritužbe potrošača, jer da je zainteresirana osoba tužitelju dostavila jedino svoj odgovor br. HP-05/12/2/1-10227/19 od 01. travnja 2019., dokument od jedne stranice, u kojem da ga je samo obavijestila da je proveden interni postupak te da je uvidom u relevantnu dokumentaciju utvrđeno nepostojanje nepravilnosti. Tužitelj posebno ističe da je upravo zainteresirana osoba potakla na sumnju u zakonitost tako provedenog postupka, budući da je u navedenom odgovoru zainteresirana osoba od tužitelja zatražila preslike kuverti poštanskih pošiljki u slučaju budućih prigovora tužitelja (sličnog pravnog osnova) kako bi mogla utvrditi o kojoj vrsti preporučene pošiljke se radi (pošiljci koja se vraća pošiljatelju ili pošiljci za koju je predviđena druga dostava). Smatra da je dostavljanje dokumentacije kojom je proveden interni postupak zainteresirane osobe u ovoj upravnoj stvari bio sasvim opravdan i utemeljen zahtjev tužitelja, kad zainteresiranoj osobi treba pomoć od

tužitelja radi utvrđivanja budućih zahtjeva tužitelja sličnog pravnog osnova. Nadalje se ističe da tragikomično djeluju navodi zainteresirane osobe da je tužiteljev zahtjev za dostavom dokumentacije temeljem koje je utvrđeno kako se u ovoj upravnoj stvari radilo o poštanskoj pošiljci za koju nije bila predviđena druga dostava – nejasan. Jednako tako da navodi zainteresirane osobe da tužitelj može i sada, nakon podnošenja tužbe, u spisima ovog predmeta na ovome sudu izvršiti uvid u svu tu zatraženu dokumentaciju da pokazuju potpuno nerazumijevanje svrhe ovog predmetnog postupka, koji da se ne vodi radi utvrđivanja osnovanosti tužiteljevog stava da se u ovoj pravnoj stvari radilo o poštanskoj pošiljci za koju da je bila predviđena druga dostava nego o dopuštenosti njegovog zahtjeva za dostavljanjem dokumentacije, kakva god ona bila.

Tuženik na ročište za raspravu nije pristupio, iako uredno pozvan, te je isti podneskom zaprimljenim kod ovoga suda dana 23. prosinca 2019. ispričao nedolazak uz prijedlog da se rasprava održi u njegovoj odsutnosti.

Zainteresirana osoba po službenoj osobi je ostala pri navodima iz gore navedenog podneska a u odnosu na pisani podnesak tužitelja uručen na ročištu ističe da se ne smatra potrebnim očitovati.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Iz podataka spisa ovog upravnog spora te podataka spisa tuženika dostavljenog uz odgovor na tužbu razvidno je da je tužitelj u zahtjevu za rješavanje spora od 14. lipnja 2019. povodom odlučivanja o prigovoru zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: [] zatražio i poništenje odgovora Povjerenstva i dostavu cjelokupne dokumentacije na osnovu koje je zainteresirana osobe provela interni postupak u predmetnom postupku.

Odredbom članka 98. stavkom 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09 - dalje: ZUP-a), propisano je da obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propisi na temelju kojih je riješena upravna stvar. Kad žalba ne odgađa izvršenje rješenja, obrazloženje sadržava i pozivanje na zakon koji to propisuje.

Tuženik je u odnosu na točku 2. izreke osporavane odluke kojom je odbacio dio zahtjeva tužitelja, koji se dijelom odnosi i na traženje dostave cjelokupne dokumentacije temeljem koje je zainteresirana osoba provela interni postupak naveo da nije nadležan za poništavanje predmetnih odluka zainteresirane osobe, te je u tom dijelu odbacio zahtjev pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. ZUP-a.

Ovaj sud u odnosu na točku 2. izreke odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja za dostavom tražene dokumentacije, ističe da se tuženik isključivo pozvao na odredbu članka 55. ZUP-a ali se uopće nije očitovao na predmetni dio zahtjeva kojim je tužitelj tražio dostavu dokumentacije temeljem koje je HP provela interni postupak, radi čega zakonitost odluke u navedenom dijelu nije moguće ispitati, jer ista nije sukladna odredbi članka 98. ZUP-a i članka 55. stavak 8. ZUP-a, kojom je propisano da odluka Agencije mora biti detaljno obrazložena.

U odnosu na navode tužitelja da je tuženik u odnosu na točku 2. odluke trebao donijeti rješenje a ne odluku za reći je da je točno da se o upravnoj stvari sukladno članku 96. stavak 1. ZUP-a odlučuje rješenjem, međutim, stavkom 2. istog članka je propisano da se sukladno zakonu, akt kojim se odlučuje u upravnoj stvari može imati i drugi naziv. Stoga činjenica što je tuženik u konkretnom slučaju pobijani akt nazvao odlukom a ne rješenjem nije od utjecaja za rješavanje ove upravne stvari.

Slijedom navedenog, a budući da pobijana odluka tuženika u točki 2. izreke nije zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva sukladno članku 31. stavkom 1. ZUS-a, poništiti točku 2. izreke odluke tuženika te predmet vratiti tuženiku na ponovni postupak odnosno odlučiti kao u izreci ove presude.

U ponovnom postupku tuženik je dužan ponovno odlučiti o navedenom dijelu zahtjeva tužitelja, pri čemu će odluku valjano obrazložiti, pridržavajući se pritom pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.

U Splitu, 31. prosinca 2019.

S U D A C

Marica Goreta, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba na temelju odredbe članka 66.a stavka 1. ZUS-a.

Za točnost opravka – ovlaštani službenik

Natasa Brajević

